

Simplicije¹⁴ iz drugih Aristotelovih spisa, i Aleksandar iz Ege u komentaru prve knjige *O mudrosti*: dobro: neparno, granica, jedno, desno, svjetlo, muško, mirujuće, ravno, kvadrat¹⁵, i njima suprotno: zlo: parno, beskonačno, mnoštvo, lijevo, mrak, žensko, kretanje, krivo, četverokut.

5

No slavno je o tome mjesto u petom poglavlju 1. knjige *Mudrosti*, koje će cijelo ovamo prepisati, jer se u najvećoj mjeri odnosi na tu stvar: »Među njima pak i prije njih oni, koji se zovu pitagorovi, raspravljujući o matematici prvo su je razvili, te su budući odgojeni u njoj, smatrali da su njezina počela – počela svih bića. I budući da su brojevi po naravi prvi među njima <počelima> činilo <im> se da u brojevima vide mnoge sličnosti bića i nastalih stvari, više nego u vatri, zemljji, vodi, jer svojstvo je brojeva: jedanput pravednost, drugi put takva duša i um, drugo prilika, i od drugih, da tako kažem, svako pojedino slično; k tome videći da su u brojevima svojstva i razlozi harmonija, jer im se činilo da

10

15

¹⁴ SIMP. in Ph. 9.429.7 – 18 τὰς δὲ δέκα συστοιχίας αὐτὸς ὁ Αριστοτέλης οὕτως ἐν ἄλλοις ἴστορεῖ ἀγαθόν κακόν πέρας ἀπειρον περιττόν ἀρτιον ἐν πλῆθος δεξιόν ἀριστερόν φῶς σκότος ἀρρεν θῆλυ ἡρεμοῦν κινούμενον εὐθύ καμπύλον τετράγωνον ἔτερόμηκες.

¹⁵ Usp. ALEX. APHR. in Metaph. 41.32 – 42.3: ἴστορεῖ δὲ ὅτι τινὲς τῶν Πυθαγορείων τὰς ἀρχὰς δέκα ύπετίθεντο ἐναντιώσεις, δις καὶ πρῶτος τέλειος ἀριθμὸς αὐτοῖς ἐστι, κατὰ συστοιχίας τινὰς τιθέντες, εἰς ἀς ἀνήγον καὶ τὰ ὄντα. καὶ τίνες αὗται εἰσιν, ἐκτίθεται πέρας γὰρ καὶ ἀπειρον, περιττόν τε καὶ ἀρτιον, ἐν καὶ πλῆθος, δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ἀρρεν θῆλυ, ἡρεμοῦν κινούμενον, εὐθύ καμπύλον, φῶς σκότος, ἀγαθὸν κακόν, τετράγωνον ἔτερόμηκες.